

EFFECTIEF VISSSEN OP ZACHTE

PRUT BODEMS

Wie kent ze niet? Wateren met een hele zachte bodem, bedekt door een dikke laag bagger. Voor veel karpervissers vormt die drab een uitdaging op zich. Hoe voorkom je dat je aas wegzakt in deze zachte smurrie? In zijn woonplaats Houten laat Franklin Schalk (28) aan **Hét VISblad** zien wat zijn aanpak is.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

**KLEINE, LICHTE
VOERDEELTJES ZAKKEN
MINDER SNEL WEG IN
DE DRAB**

Een chod-rig in combinatie met een 40-grams steen is een ideale combi voor zachte bodems.

“Kijk, hier kun je tenminste lekker breed je lijnen uitzetten”, zegt Franklin uitkijkend over het water nadat hij de volgeladen trolley op het gras heeft geparkeerd. Voor ons ligt een ruime visstek tussen de wilde oeverbegroeiing. Midden in het plasje – dat volledig omzoomd is door riet, bomen en struikgewas – liggen zes eilandjes met daarop metershoge lichtmasten. Waar zijn we hier beland? “In de winter dient dit water als schaatsbaan”, verklaart Franklin. “Toch zwemt hier écht een mooi bestand aan karper. Door de ophoping van afgestorven waterplanten is hier in de loop der jaren wel een zachte blubberbodem ontstaan. Dieper dan een meter is het hier nergens.” Tevreden aanschouwt de geboren Utrechter de betrokken lucht en gladde waterspiegel. “Ik zag al dat er weinig wind was voorspeld. Dat wordt dus comfortabel vissen.”

MONTAGE

Franklin maakt twee hengels gereed – stevige, 3,60 meter lange stokken met een testcurve van 2,75lb – en bespreekt ondertussen zijn montage. Op zijn 37/00 fluorocarbon hoofdlijn zit een zogenaamd *flying backlead* van vijf gram met daaronder twee tungsten stuitjes die de lijn plat op de bodem houden. “Zo voorkom je dat azende karper van je lijn schrikt”, legt Franklin het nut hiervan uit. Onder de stuitjes zitten twee stoppertjes op 15 centimeter van elkaar, gevolgd door een 25 centimeter lange, sterke lijn. Daaraan hangt het stenen werpgewicht van 40 gram. Tussen de stoppertjes zit een vrij schuivende chod-rig met een haakmaat 4. Aan de hair hangt een 15 mm pop-up boilie. “Met deze montage kan en mag je werpgewicht gerust iets in de blubber zakken, terwijl het aas er mooi boven zweeft”, aldus Franklin. “Zo kan een azende karper op je stek de boilie goed zien en ruiken.”

>>

‘STENEN WERPGEWICHTEN ZAKKEN VEEL MINDER SNEL WEG IN DE BLUBBER DAN LOOD’

LIJNEN UITLOPEN

Om de zachte baggerbodem nóg meer te omzeilen, trekt Franklin zijn waadpak aan. “In ondiep water loop ik mijn lijnen het liefst uit”, vertelt hij. “Zo kan ik mijn aas heel precies op een iets hardere plek tussen de modder laten zakken, want daar aast de karper het liefst.” Franklin voegt de daad bij het woord en staat binnen no time in het water. Om zijn middel zit een waterdicht buidel tasje gevuld met een sterk geurende mix van pellets, blikmaïs en gecrushte boilies waarvan hij even later enkele handjes op en rond zijn rig strooit. In zijn ene hand neemt hij de hengel en in de andere een lange stok om de bodem mee af te tasten. Als hij later weer op de kant staat, is op zijn looproute een spoor van stofwolken en bel len ontstaan. Schrikt dat de vis niet af? “Integendeel”, kaatst Franklin terug. “Karpers zijn nieuwsgierige vissen en inspecteren zo’n omgewoelde bodem juist vaak op losgekomen voedseldeeltjes.” Twee brede ruggen doorklieven even later het wateroppervlak en lijken Franklin’s theorie te ondersteunen.

EXTRA HENGEL

Toch blijven de beetverklikkers stil – niet even, maar uren. Franklin tast in het duister over de uitblijvende actie. “Ik kan eigenlijk niet zo snel bedenken waaraan het ligt. De karpers zitten er en het aas ligt op de juiste plek, dus dat kan het probleem niet zijn. Misschien is de vis wat van de leg door het koele re weer van de laatste dagen.” Bij de duikende

meerkoeten op de linker stek lijkt het gestrooide voer wél in de smaak te vallen. “Ja, ook dat hoort erbij op ondiep water”, klinkt het ietwat cynisch. “We gaan er gewoon een derde hengel bij leggen – wie weet wat dat oplevert.” Franklin kiest niet lukraak een stek, maar zoekt eerst naar tekenen van actieve vis in de hoek van de plas die hij op het oog heeft. Even later meldt hij vlakbij het riet een draaiende vis te hebben gezien. Zo belandt de derde boilie een meter of dertig naar rechts, kort onder de eigen oever. “Als er nu niets gebeurt, weet ik het ook niet meer.”

LOODVERVANGERS

Terug op zijn stoel bij een kop koffie, rijst de vraag of Franklin veel met loodvervangers vist. “Regelmatig ja, want ik vis het liefst zo milieu- en visvriendelijk mogelijk”, antwoordt hij. “Voor het vissen op zachte bodems gebruik ik graag stenen, omdat die lekker natuurlijk ogen en een lager soortgelijk gewicht hebben dan lood. Daardoor zakken ze veel minder weg in de blubber. Ook beton doet het prima. Het doet me deugd dat het aanbod aan goede loodalternatieven snel groeit. En dat er ook steeds meer lage werpgewichten – zo rond 40 gram – op de markt zijn die er cosmetisch gezien ook erg fraai uit zien. Daardoor heb je ook voor het lichtere statisch vissen op karper steeds meer keuze. Juist in Nederland

Franklin met een fraaie ‘blubberkarper’ uit een eerdere sessie

>> **KARPER SPOTTEN**

“Vóór je inwerpt of je lijn uitloopt is het – juist in ondiep water – goed om je ogen de kost te geven”, onderstreept Franklin. “Actieve karper laat zich op de ondiepe wateren namelijk relatief snel en eenvoudig spotten.” Franklin let onder meer op bellenplakkaten, modderwolken, wapperende staartvinnen, springende en rollende vis. Maar ook op grote kringen, deiningen en donkere schimmen pal onder het oppervlak (denk aan je polaroid zonnebril!). Let op: werp hier nooit recht naartoe maar enkele meters ernaast, anders verjaag je de vis.

hebben we veel ondiep water met zachte bodems, zoals de stads- en parkwateren.

VERLIES NEMEN

Na de koffie – een goed half uur later – prikt de zon door de bewolking. Franklin geniet er zichtbaar van, maar baalt toch wel een beetje dat hij nog steeds geen run heeft gehad. Even veert hij op na een paar piepjes uit de linker beetverklikker, maar het blijkt loos alarm van een meerkoet die de lijn beroert. “Ik vrees dat het tijd is om ons verlies te nemen”, klinkt het met een diepe zucht. “Hier baal ik flink van, want de karper zit er gewoon – je hebt het zelf gezien. Normaal gesproken vang je hier relatief makkelijk een visje. Zo zie je maar weer dat ook een bewezen aanpak nog geen garantie is voor succes. Het blijft uiteindelijk wel vissen.”

>> **’S NACHTS LIJNEN UITLOPEN**

Je lijn(en) uitlopen in plaats van werpen kan effectief zijn, maar vergt extra voorzichtigheid in het donker. Neem hiermee geen onnodige risico’s – je zult niet de eerste zijn die een nat pak krijgt, wegzakt in de blubber of (bijna) verdrinkt. Trek alleen ’s nachts je waadpak aan als je samen met een vismaat bent die je hengel(s) kan aangeven en jou vanaf de kant in de gaten houdt. Zorg er ook voor dat je het bodemverloop en eventuele obstakels in het water goed kent. Gebruik verder een sterke, lange stok om de bodem continu mee af te tasten. En doe ’s nachts uiteraard altijd een hoofdlampje op.

